

Ecclesiasticus

290

nō desinā. et in habitatione sancta corā ipso ministrari. Et sic in sion firmata sū et in ciuitate sanctificata similiter requiēni. et in hierusalem potestas mea. Et ra dicauī in populo honorificato. et in pte dei mei hereditas illi. et in plenitudine sanctorū retentio mea. Quasi cedrus exaltata sum in libano. et quasi cypressus in monte sion. Quasi palma exaltata sū in cades. et quasi plantatio rosę in hiericho. Quasi oliua speciosa in campis. et quasi platanus exaltata sum iuxta aquas in plateis. Sicut cinamomū et balsamum aromaticans: odorē tedi. Quasi myrruba electa tedi suauitate odoris. et quasi storax et galbanus et yngla et gutta. Quasi libanus non incensus vaporauī habitacionem meam: et quasi balsamum non mixtum odor meus. Ego quasi terebinthus extendi ramos meos. et rami mei honorati et grati. Ego quasi vitis fructificanti suauitatem odoris. et flores mei fructus honoris et honestatis. Ego mater pulcre dilectionis. et timoris. et agnitionis. et sanctę spei. In me gratia ois vię et veritatis: in me omnis spes vię et virtutis. Transite ad me oēs qui concupiscitis me. et a generationibus meis implemini. Spiritus enim meus super mel dulcis. et hereditas mea super mel et fauē. Memoria mea in generatione seculorū. Qui edūt me adhuc esuriēt. et qui bibūt me adhuc sitiēt. Qui audit me non confundet. et qui opant in me non peccabūt. Qui elucidant me. vitam eternā habebūt. Hęc oīa liber vię et testamentū altissimi. et agnitiō veritatis. Legem mandauit moyses in pceptis iusticiarū: et hereditatem domui iacob. et israel pmissiōes. Posuit dauid puero suo excitare regez ex eo fortissimum. et in throno honoris sedētē in sempiternū. Qui implet quasi phylon sapiam. et sicut tigris in diebus nouorū. Qui adimplet quasi enfrates sensus. Qui multiplicat quasi iordanis in tempore messis. Qui mittit disciplinā sicut lucē. et assistens quasi geon in die vindemię. Qui pficit p̄mus scire

illam. et infirmior non inuestigabit eam. A mari enī abūdabit cogitatio ei. et cōsilium illius in abyssō magna. Ego sapientia effudi flumina: ego quasi trames aque in ense d' fluuiō. Ego quasi fluuius torit. et sicut aqueductus erui de paradiso. Dixi: Rigabo hortū plantationū. et inebriabo partem mei fructū. Et factus est mihi trames abūdans. et fluuius meus appropinquit ad mare. Quā doctrinā quasi antelucanū illumino oibus: et enarrabo illam vsq; in longinquū. Penetrabo in feriozes p̄ es terrę. et inspiciā oēs dormientes. et illuminabo oēs sperātes in dño. Adhuc doctrinā quasi p̄betiā effundā. et reliquā illam querētibus sapiāz et nō desinam in p̄genes illorum vsq; in cūctū sanctū. Videte quā nō solū mihi laboraui: sed oibus exquirētibus veritatem.

Tribus placitū est. **XXV**
 Spiritui meo: que sūt p̄bata coram deo et hoibus. Concordia fratrum. et amor proximorū. et vir et mulier sibi bene cōsentientes. Tres species odium aīa mea. et aggranor valde aīe illorum. Paupem supbum. et diuitē mēdaccē. et senem fatuū et insensatū. Que in iuuentute tua nō cōgregasti: quō in senectute tua inuenies. Speciosus canicei iudicium. et presbyteris cognoscere consilium. Speciosa veteranis sapia: et gloriois intellectus et cōsiliū. Corona senū multa peritia. et gloria illorū timor dei. Ponez insuspabilia cordis magnificauī. et decimū dicam in lingua hoib'. Homo qui iocundat in filiis: viuens. et videns subuersionē inimicorū suorū. Beatus qui habitat cum muliere sensata. et qui lingua sua non est lapsus. et qui non fermiuit indignis se. Beatus qui inuenit amicū verum et qui enarrat iusticiam auri audienti. Magnus qui inuenit sapiam et sciētiam: non est super tumentē dñm. Timor dei super oīa se supposuit. Beatus hō cui donatum est hęc timorē dei. Qui tenet illuz: cui assimilabit. Timor dei initium dilectionis ei: fidei autē initium agglutinā dñm